

79.08.31

DUBBELNUMMER!

UFO - SYD INFORMATION

Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för
RIKSORGANISATIONEN UFO-SVERIGES medarbetare.

INNEHÅLLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.

Utgiv av Föreningen UFO-SYD.

Redaktionens adress: UFO-SYD INFORMATION, Box 10032,
S-220 10 LUND 10.

Redaktionens telefon: 046 - 13 60 01

Utkommer med 12 nummer per år. Prenumeration 40 kronor
för kalenderår genom inbetalning av beloppet till post-
girokonto nr 433 29 22 - 6, UFO-SYD.

INTERN UFO-SYD, INFORMATION

I REDAKTIONEN

Mikael Nanne, Michael Magnusson

UFO-SYD:s STYRELSE

Ordf.	Mikael Nanne
Vice ordf.	Tore Nilsson
Sekr.	Johan Threms
Kass.	Gligor Dimiskovski
Revisorer	Håkan Liljeberg Gert Andersson
Revisors- suppleant	Henrik Nanne

UFO-SYD:s TELEFON

046 - 13 60 01
(Även dygnet-runt-bemannad
alarmeringscentral)

UFO-SYD:s FÖRENINGSS- OCH STÖDFONDSPOSTGIROKONTONUMMER ÄR 433 29 22 - 6

OM DU FLYTTAR

Anmäl detta snarast till: UFO-SYD, Box 10032, S-220 10 LUND 10, på postens blankett för adressändring nummer 2050.05.

ANSVARIG UTGIVARE: Mikael Nanne

ÖVRIGA MEDARBETARE

Arne Lundberg, Tom Nyberg, Henrik Nanne

UFO-SYD:s ALARMERINGSSYSTEM

Lokal alarmeringsledare:	Mikael Nanne
Sektionschef Lund:	Mikael Nanne
Sektionschef Svedala:	Tore Nilsson
Sektionschef Malmö:	Arne Lundberg
Sektionschef Eslöv:	Gert Andersson

UFO-SYD:s POSTADRESS

UFO-SYD, Box 10032, S-220 10 LUND 10

BESÖKSADRESS

Kämnärsvägen 2:168, LUND

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Den dag kan komma då vi vaknar.....	3
Föreningsnytt.....	4
Ny närkontakt av andra graden vid riksväg 17.....	5
Bevakning.....	6
E.M.-Detektorer.....	7
Flygande tefat!!.....	8
Fallet Levenax, 2:a delen - SF-novell.....	9
Insändare.....	11
Skylab störtar!.....	12
Dina biorytmer.....	17
Pressklipp.....	19

DEN DAG KAN KOMMA DÅ VI VAKNAR...

Så har då sommaren 1979 i det närmaste sjunkit i det förflutna, de flesta har återvänt från sina semestrar och vi går sakta men säkert mot hösten och mörkret. Men det skall inte hindra oss från att ta nya friska tag inom föreningen som gått framåt med stormsteg under de gånna månaderna. Många förändringar har skett, de flesta till det bättre. I och med detta nummer byter vår tidskrift namn till UFO-SYD INFORMATION, detta för att även personer utanför UFO-SYD men inom Riksorganisationen UFO-Sverige skall kunna ta del av den information som publiceras i tidningen. Under sommaren har det också skett en sak som fört föreningen en lång bit framåt; UFO-SYD har upprättat ett samarbetsavtal med en internationellt känd forskare inom elektroteknik, vilket resulterat i att vi nu kan angripa UFO-problemet med moderna tekniska och vetenskapliga resurser. Vi har också fått möjlighet att använda stugan på Romeleklint vid våra sammankomster och OBS-nätter. Och föreningens medlemsantal skjuter i höjden. I skrivande stund räknar vi 27 medlemmar. Men det är fortfarande alldeles för få som kommer på våra sammankomster och det är synd och skam, nu när vi fått tillgång till denna fantastiska möteslokal. Så slut upp på sammankomsterna, föreningen skall drivas genom samarbete, inte genom att några få personer sliter sig gråhåriga. Polis och massmedia har nu upptäckt vår existens på allvar, och detta resulterar i att polisen ringer larmcentralen då det händer något på UFO-fronten samt att flera tidningar börjar ta upp UFO-problemet på ett seriöst sätt.

Så till tanken bakom rubriken: forskningen kring UFO-frågan fortskrider, nya upptäckter göres och en del företar vissa former av kontaktförsök. Det sista verkar mycket intressant, men vid närmare eftertanke, har man egentligen tänkt igenom vad en eventuell kontakt med en extraterresträdd civilisation skulle innebära? Eftersom människan som sådan ofta är en kortsynt och självisk varelse, som ser sig själv som skapelsens krona, skyhögt över alla andra varelser på vår jord, är frågan om en utomjordisk kontakt inte skulle innebära rena katastrofen. Det skulle kanske antingen leda till passivitet eller i värsta fall till oöverlagt väpnat mostånd. Vad det sistnämnda skulle innebära i större skala är både lätt och skrämmande att räkna ut. Vi vet visserligen ännu inte svaret på UFO-gåtan, men vi bör kanske ändå försöka tänka oss in i en dylik situation. OM det finns liv på andra världar i universum, och OM detta liv är intelligent, - ja, då är det inte otänkbart att denna intelligens är oss vida överlägsen. Och i så fall - OM en kontakt sker - kommer vi att inse hur små vi egentligen är i det stora hela. Problemet är bara att det nog inte blir vi som avgör när kontakten skall ske. Låt oss därför vakna i tide och acceptera att så kan vara fallet. Först när vi lärt oss inse detta är tiden mogen för en extraterrestriell kontakt tror

NANNE

FÖRENINGSNYTT

Aktiviteter

MÅNADSMÖTE

Lördagen den 22 september 1979 kl 15.00. Samling å Kämnärsvägen 2:168 i Lund för avfärd till Romelestugan.

TENAKVÄLL

Söndagen den 23 september 1979 kl 15.00. Samling å Kämnärsvägen 2:168 i Lund för avfärd till Romelestugan.

OBSERVATIONSNÄTTER

Söndagen den 9 september 1979 kl 20.00

Söndagen den 23 september 1979 kl 20.00

Vi samlas på Kämnärsvägen 2:168 i Lund och åker gemensamt upp till Romeleklint vid 20.30-tiden. Deltagare skall senast kl 18.00 meddela sitt deltagande på tel. 046 - 13 60 01. Härvid kan också besked fås huruvida OBS-natten är inställd av någon orsak. Understiger deltagarantalet 5 personer inställes OBS-natten.

21-lotteriet

För att finansiera föreningens ökade verksamhetskostnader drog vi för cirka 2 månader sedan igång ett ständigt pågående 21-lotteri, med målsättningen att sälja cirka 1000 lotter i månaden. Det gör ungefär 50 lotter per medlem och månad. Men långt ifrån alla medlemmar hjälper till att sälja lotterna. Vi vädjar därför till samtliga medlemmar att snarast hjälpa till med försäljningen. Lotterna kan avhämtas på våra sammankomster eller efter överenskommelse på Kämnärsvägen 2:168 i Lund, och dom är mycket lättsålda. Hör av Er på telefon 046 - 13 60 01 och avtala tid för avhämtning. Ni vinner alla på att hjälpa till, kan vi inte få lotterna sålda måste vi skära ner drastiskt på våra aktiviteter.

Styrelsen

NY NÄRKONTAKT AV ANDRA GRADEN VID RIKSVÄG 17 !

SDS Eslövsupplagan 1979.05.10

"Tefat" gav vittne brännskador

ESLÖV
Ett oidentifierat flygande föremål, som gav ett vittne brännskador bl a på halsen, iaktogs i Eslöv den 19 april, enligt rapporter till Ufo Syd i Lund.

Föremålet, som var lysande vitt, uppskattades till en längd av tjugio meter och en höjd av fem meter. I Eslöv sågs det kl 20.45-21 över och i närheten av väg 17. Det flög på fem meters höjd över Ringsjövägen i östra delen av staden och försvann enligt vittnesuppgiften i riktning mot Kastberga.

Föremålet iaktogs även från väg 19 mellan Eslöv och Gård-

stänga.

Närmaste vittnet var 75 meter från föremålet och ådrog sig brännskador, enligt rapporten till Ufo Syd. Objektet iaktogs av tre vittnen.

- Det rörde sig om närkontakt av andra graden, säger Mikael Nanne på Ufo Syd. Det innebär förutom brännskador på vittnet, fynd av förkolnande metallbitar i det aktuella observationsområdet och skadade växtdelar. Vi har tagit jordprover, som skall analyseras, och vittnet har genomgått ett prov, som gav helt normalt resultat. Ufo Syd tar gärna emot ytterligare uppgifter om iakttagelser av det flygande föremålet i Eslöv den 19 april.

FALLET I KORTHET

Klockan 20.30 den 19 april i år befann sig 20-åriga Håkan Brinck tillsammans med en kamrat i bil på hemväg från Lund till Eslöv. Vid Grybyvägen observerade de plötsligt ett sken på himlen som tycktes orsakat av 8-10 röda, blinkande lampor. Ljusskenet tycktes befinna sig över Kastberga och vittnena trodde först att det var någon flygövning på gång. Efter ett tag började skenet förflytta sig med kolossal hastighet mot Bergaområdet och vittnena beslöt då att följa efter och se efter vad det kunde vara. De förlorade inom kort visuell kontakt med ljusskenet, men chansade och körde mot Kungshult längs riksväg 17. Strax innan de sista villorna på riksväg 17 passerade ett äggformat objekt framför deras bil ca 5-6 meter ovanför körbanan och svängde av ut mot Kastberga. Bilens förare ville i detta skede helst vända om, men gick efter en stund med på att köra in på en parkeringsplats vid sidan av vägen. Håkan Brinck gick då ur bilen och gick en bit längs med vägen. Han upptäckte då objektet ca hundra meter upp i luften över ett åkerstycke. Marken belys-

tes av kraftiga strålkastare på föremålet och det flyttade sig långsamt fram och tillbaka i en sökande rörelse. Plötsligt sänkte sig objektet mot marken och "skruvade" sig under telefonledningarna som löper utmed vägen, varefter det försvann norrut. Hela händelseförloppet var helt ljudlöst och manövern utfördes med perfekt precision. Som närmast befann sig Håkan ca 75 meter från objektet och han omtalar att hela objektet lyste med ett intensivt sken. Båda vittnena chockades och Håkan drabbades av kraftiga värmestrålningsskador i ansiktet. De körde efter händelsen hem till Håkans föräldrar varifrån de kontaktade polisen i Eslöv.

UTREDNINGEN

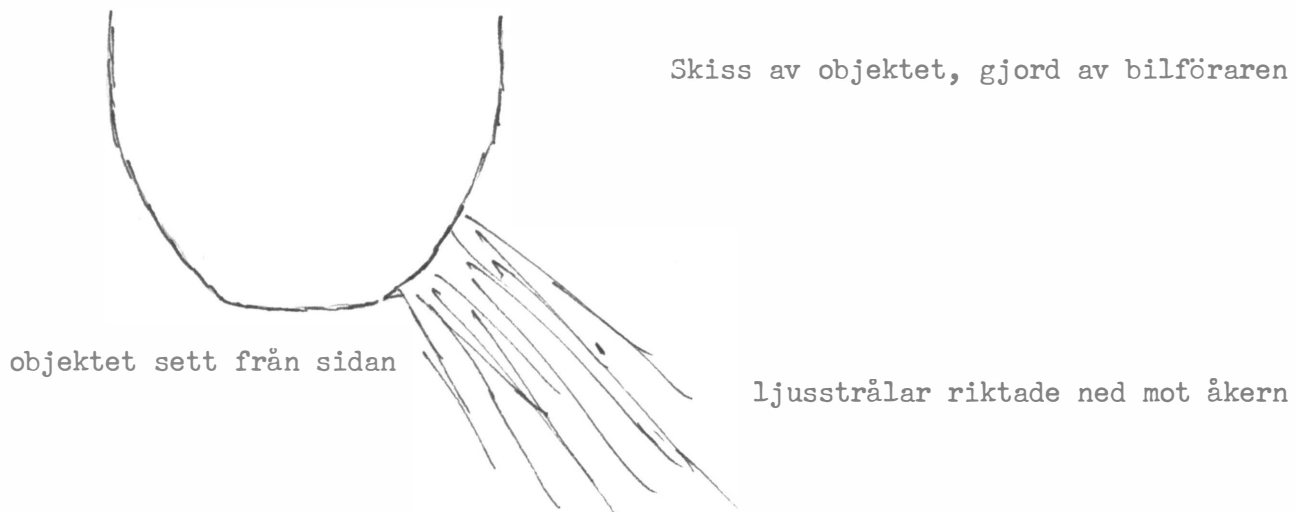
Klockan 21.00 mottog UFO-SYD:s alarmeringscentral i Lund ett samtal från Eslövspolisen och informerades om händelsen. Eslövs sektionschef Gert Andersson ryckte ut och hämtade upp Håkan Brinck som fick visa platsen där observationen gjorts. Inget anmärkningsvärt kunde dock upptäckas på grund av mörkret. Vid platsundersökning i dagsljus hittades fragment av smält, förkolnat materiel av metallkaraktär och dessutom kunde UFO-SYD:s fältforskare konstatera brännskador på de växter som befann sig på den plats där objektet varit närmast marken. Den 24 april gjordes en omfattande intervju med Håkan Brinck å UFO-SYD:s expedition i Lund. UFO-SYD:s personal kunde då också konstatera att ansiktet var brännskadat. Även bilens förare intervjuades av UFO-SYD:s utredare. Ett flertal kompletterande intervjuer har gjorts med båda vittnenas anhöriga samt med den själva, likaså har UFO-SYD:s fältforskare vid ett flertal tillfällen besökt observationsplatsen för dokumentation. Det smälta förkolnade fragmentet har sänts till Rapportcentralen för analys. Något resultat av analysen har dock i skrivande stund inte kommit UFO-SYD tillhanda.

Flera grenar på den stora buske som växer under telefonträdarna på platsen är även sedan lövsprickningen helt kala. Ingen radioaktivitet har kunnat uppmätas i området. Inga EM-störningar förekom i samband med observationen. Båda vittnena har genomgått stabilitetstest och kan bedömas såsom helt tillförlitliga.

SLUTORD

Den 18 juli kunde UFO-SYD slutrapportera fallet till rapportcentralen som en närkontakt av andra graden (CE II). Det är andra gången på ett halvt år som en närkontakt av andra graden skett utmed väg 17 i Eslövsområdet. I augusti 1978 observerade en 16-årig flicka ett mörkt diskusformat objekt över en åker på andra sidan Eslöv. Även detta vittne chockades. Inget av vittnena har dock fått några bestående men av händelserna bortsett från viss mörkerrädsla.

MN

BEVAKNING

Föreningen UFO-SYD har i dagarna slutit ett avtal som innebär att vi får utnyttja Romelestugan på Romeleklint för våra sammankomster till i alla fall slutet av augusti samt att vi, när vi så önskar, får hålla observationsnätter på Klinten. Med tanke på denna tillgång skulle vi kunna upp-
rätta ett slags vaktsystem som innebär tätare obs-nätter för att utöka vår bevakning. Och på det viset är chansen också större att vi själva får se något. Tanken är att vi skulle dela upp oss i grupper om några personer i varje och åka ut till Romeleklint efter ett i förväg uppgjort jourschema. Vi behöver synpunkter på hur ett sådant schema skulle kunna utformas. Skriv ned Era synpunkter och skicka dom till UFO-SYD, Box 10032, S-220 10 LUND 10, eller ring 046 - 13 60 01 och berätta vad ni tycker.

Sektionscheferna

EM-DETEKTORER

av TORSTEN ANDERSSON

De EM-detektorer som jag funnit beskrivna i litteraturen och vars konstruktioner jag även prövat kan säkerligen varje UFO-log ha mycken stor glädje av. De UFO:n som med säkerhet kan indikeras med dessa EM-detektorer är först och främst mopeder, radarstationer, steglösa strömregulatorer, samtliga förekommande kommunikationssändare och i vissa fall även TV-apparater för att inte tala om vilka härliga UFO:n som elektrougnar måste utgöra.

För att över huvud taget kunna på ett vettigt sätt använda resultaten från en s.k. EM-detektor måste man kunna analysera svaret, såvida man inte har den förutfattade meningen att nämnda störkällor är att betrakta som UFO:n, tillsammans med många andra störkällor. Ett gott råd: lita endast på Din EM-detektor om Du befinner Dig långt från elektrisk apparatur och elektriska ledningar och med långt ifrån menar jag minst två kilometer, och stå inte i strålen från någon fast eller mobil radar. Om Du iakttagar dessa åtgärder som närmast får betraktas som omöjliga att uppfylla, kan Du med 90 % säkerhet lita på Din EM-detektor, såvida det inte nu skulle dyka upp en kraftig solfläck.

Av detta framgår ganska tydligt, att Du måste kunna analysera den signal Du får, bäst är det om Du kan trigga en databandspelare till den registrerade signalen, en viss neddelning av frekvens kan det här bli tal om, såvida inte Du skaffar en så exklusiv databandspelare så att den förmår registrera frekvenser upp till 1 MHz. Om jag minns rätt så kostar i dag den billigaste bandspelaren som kan komma i fråga mellan 20 000 och 30 000. Du måste därefter även kunna frekvensanalysera det inspelade svaret och bedöma karaktären om det nu skulle vara något utom- eller inomjordiskt fenomen. Här vore väl på plats en spektralanalysator tillsammans med någon dator. Detta kan säkerligen hjälpa Dig att få det rätta svaret. Ett gott råd: Yttra Dig aldrig om EM-störningar från äkta UFO:n förrän Du skaffat hem denna lilla apparatur i Din hobbyverkstad.

Rekomendationen att använda en ferritstav i detektorn hjälper till att lösa en del av dessa problem. Med hjälp av ferritkärnan får man inte bara en högre frekvenskaraktäristik, detektorn blir också känslig för riktning. Med andra ord: med ferritstaven rätt använd får man en pejlmottagare med ett frekvensområde från 1000 Hz upp till 0.5 MHz. Eftersom över huvud taget UFO:s och deras eventuella elektromagnetiska fält är ett mycket diskutabelt ämne tillåter jag mig att ha den åsikten att frekvenser under 1000 Hz inte har något intresse då det gäller skapandet av i denna värld ej kända högeffektiva elektromagnetiska fält som drivkälla eller biprodukt av något slag. Jag skall vid ett senare tillfälle redovisa hur ett system kan konstrueras för bestämd lägesangivelse av elektromagnetiska fält, populärt uttryckt: en radar för UFO. Systemet är under uppbyggnad och personligen nöjer jag mig med att tala om identifiering och lägesangivelse av elektromagnetiska störningar med anspråk om att med en någorlunda noggrannhet kunna ange källan till denna störning, från någon mil upp till ett tiotal mils avstånd från sensorn eller sensorerna.

Dig som allaredan har en EM-detektor skulle jag vilja rekommendera till att placera EM-detektorns sensor några tiotal meter upp från marken och därefter koppla till något oscilloscop eller någon form av skrivare. Iakttag sedan under en längre period dom störningar som förekommer och försök att lokalisera dessa till plats, tid och utseende. Om Du då, mot förmodan, skulle få en störning som Du inte kan examinera, vem vet, kanske har Du ett flygande tefat över Dig. Gå ut och titta efter, kanske Du kan få en observation som överensstämmer i tid med din registrerade EM-störning.

TA

FLYGANDE TEFAT !!

Efter att ha läst igenom Donald E. Keyhoses bok "Flygande tefat, observatörer från världsrymden" - som är mycket bra om man tycker om att läsa romaner - ansåg undertecknad att speciellt ett avsnitt i boken var värt att publicera i UFO-SYD Information. Det är valda citat ur Air Force och ATIC:s officiella uttalanden under åren 1947-1952, d.v.s. under "tefatsfeberns" första år i USA.

OFFICIELLA MEDDELANDEN ANGÅENDE FLYGANDE TEFAT

"Vi har ingen experimentiell farkost av det slaget; vi är fullständigt mystifierade." (Från ett meddelande 1947, avgivet av en talesman för Air Force.)

"Enbart befintligheten av några hittills oidentifierade flygande föremål nödvändiggör en ständig vaksamhet hos undersökningens personal och även hos civilbefolkningen." (Från Air Force rapport den 27 april 1949.)

"Tefaten är misstolkningar av olika slags vanliga företeelser, lindrig hysteri, meteorologiska fenomen, sinnesvillor eller skämt." (Från Air Force officiella meddelande den 27 december 1949.)

"En sådan civilisation kan tänkas ha observerat att vi här på jorden nu har atombomber och raketer under snabb utveckling. I betraktande av människosläktets historia borde de bli oroliga. Vi torde därför - för närvarande framför allt - kunna förvänta en fortsättning av sådana besök.

Eftersom A-bombsexplosioner är de utslag av människoaktivitet som är lättast att iakttaga på avstånd, kunde man förmoda att det finns en relation mellan tiden för A-bombsexplosionen, tiden för iakttagelser av rymdskepp och den tid som erfordras för sådana skepps färd hit och åter till sin hemmabas." (Från en f.d. hemlig undersökningsrapport, frigiven av Air Force den 30 december 1949.)

"Bakom så gott som varje rapport som kontrolleras finner man en rubbad person, en religiös fantast, en nyhetsjägare eller en illvillig skämtare." (Ett yttrande av överste Harold E. Watson, Underrättelsens chef i Dayton, publicerat i november 1950 efter en intervju med Bob Considine i International News Service.)

"Dessa rapporter kommer från uppriktigt folk: de är inga tokstollar. De har sett någonting och vi måste ta reda på vad de sett." (Ur ett yttrande av en ATIC-överste, offentliggjort i Look den 24 juni 1952.)

Det var inte underligt att det amerikanska folket kände stor förvirring angående tefaten!

Källa: Donald E. Keyhoe: "Flygande tefat, observatörer från världsrymden."

[†]) Fotnot: ATIC = Air Technical Intelligence Center.

FALLET LEVENAX

SF-novell i två avsnitt

av CARL HENNER

Andra delen

Forts. från Intern UFO-SYD Information nr 3.

Vi var nu åtta man kvar, nio med kapten Pilon. Fortfarande paralyserade stuvades vi undan i en stor, globrund sal - hängande fritt i luften på ett sätt som vi inte kunde förklara.

En efter en fördes vi bort under de närmaste dygnen (jorddygn, efter våra kronometrar) - Pilon först. Ingen av de bortförda kom någonsin tillbaka, och stämningen bland oss kvarvarande var fruktansvärd och obeskrivlig.

Vad som verkligen hände vet jag inte. Jag menar, i detalj. Men småningom fick jag klart för mig vad som hänt, och att var och en av mina kamrater, var på sitt sätt, gått sin död till mötes.

Jag vet inte varför jag sparades. D.v.s. jag visste det inte då. Jag vet det nu. Mina kamrater kämpade för sina liv - de gjorde aktivt motstånd in i det sista. Och de oskadliggjordes snabbt och effektivt. Jag har aldrig varit en aktiv motståndare till någonting. Det passiva motståndet har alltid passerat min natur bättre, och det var det passiva motståndet jag också nu presterade. Det verkade inte på dessa människor - jag vet inte ens om de förstod det. Men det förde i alla fall det med sig, att det uppsköt min död i över två år - två år av en mycket sällsam tillvaro.

Jag kom småningom fri ur min svävande fångenskap i den globrunda salen. Jag fick min rörelsefrihet tillbaka. Men min fångenskap var därför ingalunda slut. Under de följande två åren hölls jag mera effektivt fången än om de spärrat in mig i en cell.

De satte något slags spärr i mitt undermedvetna, som helt och hållet förändrade min personlighet.

Jag blev en av dem. Inte helt givetvis, det kunde de helt enkelt inte åstadkomma. De kunde inte gå utanför sitt material. Men i så stor utsträckning lyckades de, att jag inte längre kände mig främmande hos dem utan fann mig, ja, till och med trivdes.

För det var en helt ny värld som nu öppnades för mig. Jag upplevde den nu med deras ögon och sinnen och förstod den - så långt mina förmågor räckte. Det var en värld full av under, fastän den då föreföll mig självklar. Det är först nu efteråt som jag kan bedöma den riktigt i all dess ofattbara sällsamhet.

Vi har på jorden sett civilisation efter civilisation stiga till sin kulmen, deklinera och gå under, kultur efter kultur blomstra upp, gå i frukt och vissna - det är alltid samma mönster: uppgång, nedgång och fall. Denna civilisation var konstant och hade varit det i miljoner år. Dess begynnelse var glömd av alla nu levande människor på planeten, dess utveckling hade stagnerat sedan urminnes tid, dess slutliga öde låg dolt - även för spekulationer. Den föreföll kunna fortgå på samma stelnade vis till tidens ände.

Kanske åstadkom Cremo II:s ankomst till Centauri IV en förändring i denna gamla, stelnade kultur. Kanske var den en knuff, som plötsligt rubbade alla cirklar (- och cirklar är rätta ordet, cirkeln eller globen var den genomgående formen i denna kultur). Det är det enda som skulle kunna förklara vad som hände mig.

Varför skulle jag hållas vid liv, när alla mina kamrater kallt dödats? För att jag var den ende som inte kämpat emot? Ja, delvis var det nog så. Men de följande händelserna visade, att det inte var det enda skälet. Det säger sig självt, att centaurianerna var nyfikna på oss - även om deras själsliv fungerade mycket olikt vårt. Nyfikenheten torde vara universell. Mina kamrater tillfredsställde inte denna nyfikenhet - det blev ingen plats för den i allt kämpande. Jag, som var fogligare, gav bättre utbyte. Och det dröjde inte länge, förrän jag förstod, att jag hölls vid liv som ett slags informationskälla.

De ville ha reda på allt - varifrån vi kom, vilken vår avsikt var med besöket,

hur vår farkost fungerade, allt, allt, varenda liten detalj i detta nya som dykt upp i deras inrutade värld. Och det var ju helt naturligt. Det var vad vi varit beredda på att tala om för dem - om de bara kunnat förstå oss. Men hur skulle en insekt kunna förstå hur en hund tänker?

De arma satarna! Nu hade de mig kvar, och jag skulle tala om allt detta för dem. Jag skulle kanske ha kunnat göra det med tålamod och gott om tid. Men de arma idioterna fördärvade själva alltsammans. När de satte sin egendomliga spärr i mig och förändrade min personlighet, förstörde de också alla sina möjligheter att någonsin få veta något.

Jag var inte längre en representant för min egen ras och min egen värld - jag var en av dem, jag tänkte som de, jag ägde inte längre något tillförlitligt minne av mitt forna liv med alla dess ingredienser.

Helt och hållet utsuddad blev visserligen inte min tidigare personlighet och mina tidigare minnen, och jag gjorde åtskilliga försök att förklara för centaurianerna allt vad de ville veta. Det blev ingenting av det. Det blev inkrökta förklaringar, resonemang som snodde sig ohjälpligt, ologiskt sammelsurium. Inte ens med Cremo II som stöd för minnet lyckades jag ge några klara begrepp - allt var hopplöst tilltrasslat och fördunklat.

De förlorade tålamodet till slut - fullt förklarligt. Och därmed var mitt öde beseglat. Jag fördes till en av deras ofattbart effektiva avrättningsanordningar för att där möta mitt slutliga öde - liksom alla mina kamrater från Cremo II.

Och nu måste jag göra en paus. Det säger sig självt, att jag sedan länge förlorat allt hopp om att någonsin kunna återvända till jorden. Även om jag var fri och haft min egen personlighet i behåll, skulle jag inte ha kunnat manövrera Cremo II ensam. Och Cremo II var min enda möjlighet att komma tillbaka till jorden.

Jag tror inte, att jag ett ögonblick tänkte på att återvända till jorden, när jag fördes till avrättning. Jorden var mig främmande. Jag tänkte desto mera på döden. Och jag tänkte överhuvudtaget inte som en jordmänniska. Jag tänkte som en av dessa varelser.

Men samtidigt fanns i mitt suddiga minne tankar från min tidigare personlighet - och det är i sanning underligt, hur tillfälligheterna kan driva sitt spel...

Mina båda personligheters tankar korsades i en punkt - och ur mötet föddes en uppfinning eller en upptäckt, vilket ni vill. Den hade aldrig kunnat födas enbart ur den ena personligheten, enbart ur det ena tänkandet. Ur föreningen av två olika tankevägar, två vitt skilda kulturer, **sprang** en genial tanke.

Den dödade mig till liv i en vibration över fem ljusår och var över på en sekund.

Och ännu medan jag skriver, känner jag, hur allt det främmande glider av mig och minnena förbleknar, och jag är tvungen att sluta min redogörelse, medan jag ännu kan minnas vad som hände.

Centaurianernas avrättningsmetod bottnade i en vibrationsprincip. Offret devibrerades och formligen slungades ut i tomheten som en krevad för att aldrig mer återformas.

Så ock jag. Men ögonblicket innan kontakten slogs till, hade jag, med min påtvingade centaurianska personlighet, förstått hur apparaten fungerade. Och när förståelsen korsade min gamla personlighets minnen, såg jag i ett ögonblick av blixtklar insikt, hur jag skulle kunna använda denna kunskap till min räddning.

Jag kan inte berömma mig av den upptäckt jag gjorde. Den föddes, som jag sagt, av två väsensskilda tankevägar, två väsensskilda civilisationers kunskaper.

Och den förde mig död genom fem ljusårs stjärngnistande rymd och samlade mig till liv i en av rymdstationerna utanför jorden ögonblicket efteråt.

Jag var medvetlös, när jag togs om hand av förvirrad stationspersonal. När jag återfick medvetandet, var jag på jorden.

INSÄNDARE...

STÅR VI VID ETT VÄGSKÄL?

Apropå ledaren i förra numret av Intern UFO-SYD Information kan det kanske vara intressant att höra vad den engelske författaren Robert K G Temple säger i företalet till sin bok "The Sirius Mystery", som utkom 1977, angående en eventuell kontakt med en utomjordisk civilisation:

" Stora förändringar är på väg som kommer att ge oss insikter som kommer att följa oss så länge vi finns till. Det gäller väsentligen vår framtid som släkte. Vad skall vi bli? Demoraliserade stackare, som släpar våra mindrevärdeskomplex efter oss som stora potatissäckar? Eller skall vi mobilisera vårt mod och vår stolthet? Skall vi slinka undan i universum som vesslor? Eller skall vi ryta till? Ryta till att vi är människor, att vi kanske är mycket bisarra människor, men att det är det vi är och vi gillar det - ? Dessa alternativ ligger framför oss, när vi betänker hur vi skall ta nyheten att en signal har mottagits och bekräftats från en extraterrestriell civilisation.

När vi väl en gång mottagit en sådan signal, finns det ingen återvändo. Att växa upp och lämna barndomen bakom sig är en process som man inte kan vända på. För ögonblicket är vi riskfyllt nära att förlora vår kosmiska oskuld. Vi håller på att stiga ut ur Eden. Vi har bott i paradiset och inte vetat om det. Livet har varit en idyll, men vi har inte insett det. Våra efterkommande kommer att se tillbaka på vår tid med förfäran och oförståelse som den tid då vi fortfarande låg trygga i vår stora världskokong, inneslutna i vår dröm.

En som sover är övertygad om att han är vaken. Men när han verkligen vaknar..."

H. Nanne

VISSTE NI ATT....

Columbus såg ett flygande tefat/ett UFO, i Bermudatriangeln?

Så här skriver George Berlitz i sin bok "Without a trace" (Spårlöst försvunna), 1977:

"Bermudatriangeln har varit ett farans, mysteriets och ofta undergångens område ända sedan europeernas tidigare upptäckande av Västindien. Ända sedan de första navigationsrapporterna från de tidiga spanska sjökaptenerna, med början med Columbus, har det stått klart att ovanliga elektromagnetiska eller andra krafter förekommer i Bermudatriangeln, i synnerhet i dess västra område. Under Columbus' allra första resa fick man, strax innan man nådde land, ett slags försmak av det ovanliga; först fick man syn på det 'lysande vattnet' vid Bahamaöarna, och sedan något som såg ut att vara en eldkula, som cirklade kring hans flaggskepp och sedan störtade ner i havet. Samtidigt kände hans besättning, vilken som bekant stod på gränsen till myteri, sina tvivel på resan öka, när de lade märke till det underliga beteendet hos skeppskompassen, som började snurra runt till lotsarnas bestörtning.

H.N.

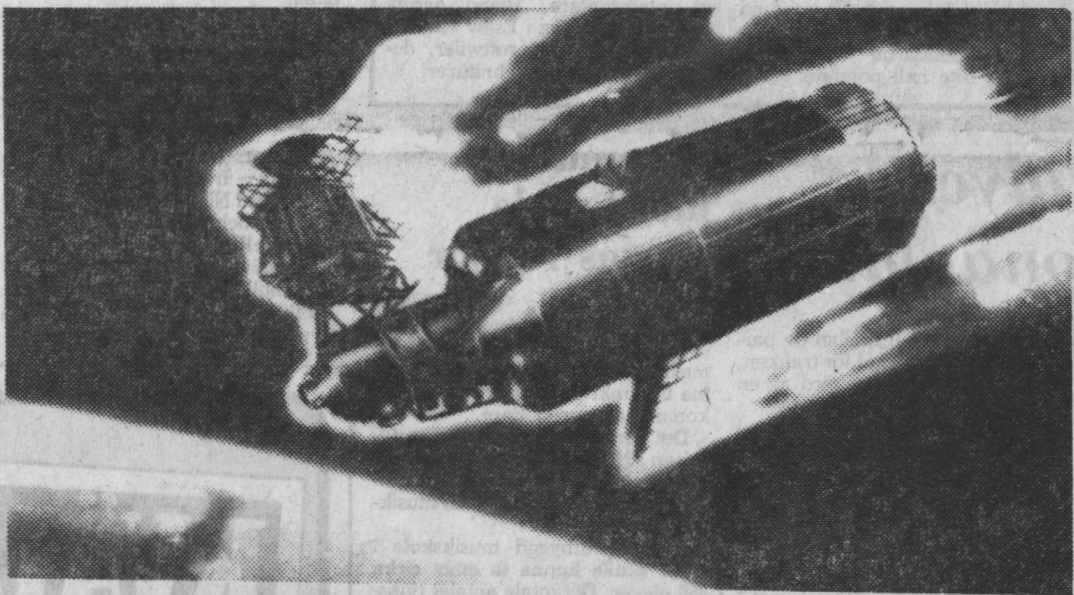
SKYLAB STÖRTAR!

Som framgår av de följande sidorna kom det amerikanska rymdlaboratoriet SKYLAB slutligen åter till jorden och slog ned i Indiska Oceanen onsdagen den 11 juli kl 17.30 ca svensk tid. Ingen människa uppges ha kommit till skada vid nedslaget, däremot uppger en del tidningar att en man avlidit av hjärtslag under sömnen av rädsla för Skylabs återkomst. I övrigt gick det mesta enligt NASA:s planer och inga områden behövde evakueras. De mest intressanta och informativa pressklippen har vi samlat på de följande sidorna. Vi följer tidningarnas rapporter från beräkningarna, genom förebereelserna och fram till rymdlaboratoriets bittra slutresa genom atmosfären tills den slutligen nådde den jord varifrån den en gång startat. Den ursprungliga layouten på artiklarna har i en del fall ändrats vid UFO-SYD Informations Layout.

RED.

SYDSVENSKA DAGBLADET 1979.06.18

"Katastrofplan behövs!"

Den här teckningen visar hur Skylab störtar mot jorden

Skylab, en gång symbol för människans möjligheter att befolka rymden, tycks nu bli en symbol för människans oförmåga att planera.

För sex år sedan, när Skylab placerades i sin relativt låga bana kring jorden, ca 320 kilometer, trodde Nasa att Skylab skulle kunna tänkas falla tillbaka mot jorden först 1983. Planerarna på Nasa gjorde ett primärt misstag och det var att inte räkna med aktiviteten hos solfläckarna.

Kratrar

Nu kommer alltså Skylab att träda in i jordatmosfären omkring den 16 juli. Vissa bitar av Skylab väger så mycket som 500 kg styck och en potentiell katastrofsituation råder. Man menar att de största bitarna skulle skapa kratrar med en diameter på upp till 1 200 meter.

I ett försök att lugna ner den inflammerade debatten har Nasa gått ut och sagt att man skall, om Skylab visar sig falla ner mot befolkade områden, försöka uppskjuta Skylabs inträde i jordatmosfären. Man hävdar också att chansen för att någon skall komma till skada bara är en på 150.

Katastrof

Några kongressledamöter, bl a Sam Greenlaw, menar att faran för en katastrof är mycket större än vad Nasas experter hävdar. Greenlaw menar vidare att den amerikanska regeringen måste sätta upp en katastrofplan, som innebär att man skall uppmana befolkningen i de områden som ligger i farozonen att uppsöka skyddsrum.

Men Nasa menar att så länge det är 75 procents chans att Skylab kommer att störta över havet, så är det onödigt att skapa panik genom att införa den föreslagna katastrofplanen.

Skylab syns över Skåne

Det amerikanska rymdlaboratoriet Skylab kommer att ligga i en bana över Danmark från natten mot söndagen och ytterligare några nätter framåt. Vid klart väder blir det synligt från marken, uppger Asger Lundbak, chef för rymdobservatoriet i Rude skov på Nord-sjælland.

Skylab dyker upp på den södra delen av himlavalvet och rör sig i en bana från väster mot öster. Som bekant väntas rymdlaboratoriet störta i juli efter en sex år lång rymdfärd. (TT)

SDS 1979.06.02

Skylab störtar sannolikt i mitten av juli

WASHINGTON (AP) Den amerikanska rymdstyrelsen förutspådde på tisdagen att rymdfarkosten Skylab kommer att gå in i jordatmosfären mellan den 11 och 19 juli.

Nasa sade vidare att det är 50 procents chans att nedslaget kommer att ske den 15 juli.

På måndagen sade Nasa att det förelåg 95 procents chans att den 77 ton tunga farkosten skulle träffa jorden mellan den 10 och 20 juli.

SDS 1979.06.28

Nu störtar Skylab den 12 juli

WASHINGTON Det blir troligen inte fredagen den 13 som Skylab dimper ner mot jorden utan snarare dagen innan, enligt de senaste beräkningarna av amerikanska luftförsvarscenat till rymdstyrelsen Nasa på söndagen.

Den havererade rymdstationens oplanerade återinträde i atmosfären antas enligt de senaste beräkningarna ske mellan den 9 och 15 juli och att den 12 juli är troligaste nedslagsdatum.

Skylab befinner sig nu i en nästan cirkelrund bana, med ett varv runt jorden varje 89,32 minuter, meddelade Nasa. (AP)

SDS 1979.07.02

SDS 1979.07.08

Skylab störtar på onsdag kl 20

WASHINGTON (TT-Reuters) På onsdag störtar den sex år gamla amerikanska rymdstationen Skylab ner på jorden, sönderbruten i tusentals bitar. De flesta kommer att brinna upp i atmosfären men uppemot 500 kan nå jorden. Den största biten beräknas väga drygt två ton och slår ned på jordytan med en hastighet av 480 km/tim.

Onsdag kl 20 svensk tid är den senast beräknade tidpunkten för nedslaget, men experterna på den amerikanska rymdflygstyrelsen (Nasa) framhåller att tidsmarginalerna är stora.

Däremot hävdar de att ingen människa behöver vara rädd att träffas - det är endast en risk på 600 miljarder att en viss person skall träffas. Men risken för att någon över huvud taget träffas är givetvis större fast mycket liten, den och.

Det finns t o m en liten risk: något stycke stål, bly eller titan: ned i Washington, där beslutet sända upp Skylab den 14 maj 1 fattades.

22 ton skrot når jorden

Omkring 22 ton skrot från den 77 ton tunga stationen kan nå jorden. Delarna beräknas regna ned över ett 6 400 km långt och 160 km brett område mellan 50 grader nordlig och 50 grader sydlig bredd.

Det betyder att större delen av jordens bebodda områden med undantag av de nordliga delarna av Europa, Sovjetunionen och Kanada befinner sig i riskzonen.

Sverige och övriga nordiska länder befinner sig utom fara liksom Storbritannien och större delen av Tyskland. Men större delen av riskzonen består ändå av hav.

USA betalar skadorna

USA har i enlighet med en FN-överenskommelse för några år sedan lovat att betala uppkomna skador på jorden.

Skylabs sista varv runt jorden övervakas av radarstationer världen runt. Informationerna reläas till ett underjordiskt vätebombsä-

kert kontrollrum i Colorado, där teknikerna kan känna sig helt trygga. Därifrån kommer information om nedslagsplatsen att lämnas så snart man kan förutse den med någon exakthet.

När Skylab senast var bemanad, i februari 1974, kretsade den 44 svenska mil upp i rymden. Då trodde man att den skulle kunna hålla sig uppe till 1983. Men nu har den sjunkit ned till bara 22 mil över jordytan.

Anledningen sägs vara ökad solfläcksaktivitet som ökat det atmosfäriska motståndet och bromsat Skylabs hastighet.

Skylab-mynt hjälper båtflyktingar

HONGKONG (AP) Om någon lyckas plocka upp ett uns av Skylabskrot är ett företag i Hongkong villigt att byta ut det mot ett uns rent guld.

Dert var Hongkongs valutahandlare "ZDeak and company (Far east) LTD", som kom med erbjudandet på lördagen som ett led i en plan på att hjälpa de vietnamesiska båtflyktingarna genom att samla in 10 milj dollar på att prägla Skylab-mynt.

Företaget skall låta prägla 22-karats guldmynt. Vart och ett kommer att innehålla en pytteliten bit Skylabskrot, ett halvt uns guld och resten koppar.

Det är därför företaget är i så stort behov av Skylabskrot att det byter ut det mot samma vikt i rent guld. Man har dock satt en övre gräns - mer än ett kilo guld släpper man inte ifrån sig.

SDS 1979.07.08

HD 1979.07.11

SKYLAB. Den spanska tidningen Hoja del Lunes skall bjuda den första person som kommer till redaktionen med en äkta del av Skylab på en rundtur i USA. Äktheten hos satellitdelen måste intygas av tekniker vid INTA-NASA, ett spanskt vetenskapligt center med anknytning till amerikanska rymdflygstyrelsen. (TT-AFP)

Flyglarm och bussar redo

PARIS (TT-AFP) Även om Skylabs skrotspridning över jorden denna vecka emot ses med roat intresse på de flesta håll i världen, har flera regeringar vidtagit sina mått och steg för den händelse att allt inte går som amerikanska rymdflygstyrelsen, NASA, har förutsagt.

I Belgien kommer 1 250 sirener att ge flyglarm ett par timmar före störtningen. Underjordiska skyddsrum, hålls öppna för allmänheten.

I Spanien följer 150 tekniker Skylabs sista färd, men det är osannolikt att några vrakspillror hamnar på den iberiska halvön.

Regeringen i Bonn har tillsatt en särskild observationsstab, men opinionsundersökningar visar att en

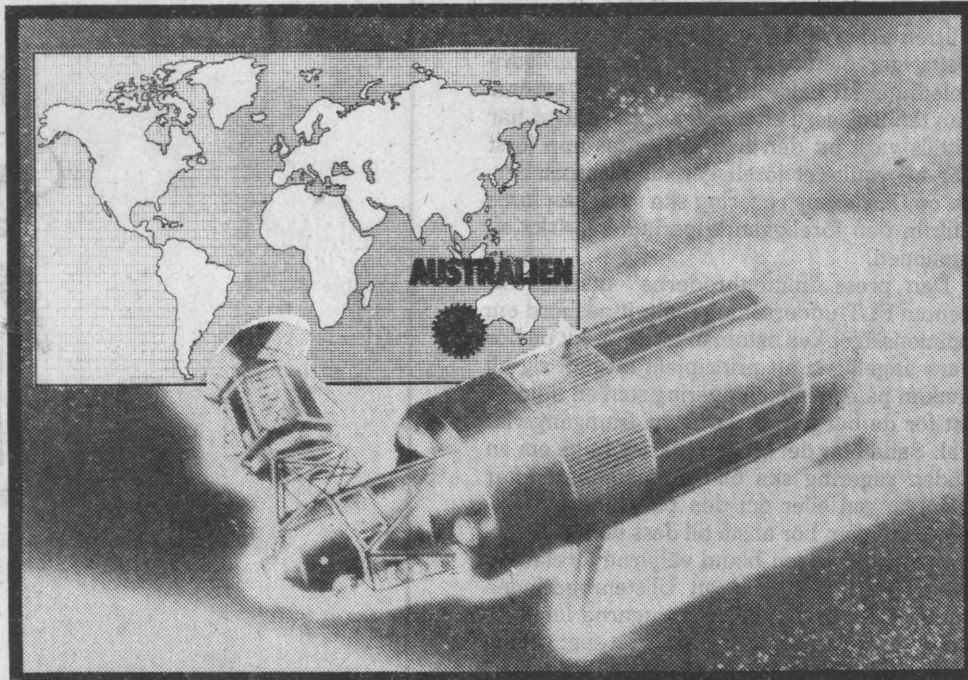
fjärdedel av västlysarna inte ens vet vad Skylab är för något.

Kanadensarna tar lätt på saken. De litar på NASA:s försäkran om att Skylab-skroten "inte kommer att träffa något speciellt mål". Skolbarn i Ontario har på skoj målat stora röda cirklar på marken. Men i sydafrikanska staden Durban har civilförsvaret besittat att hålla 65 ambulanser och bussar redo.

USA:s ambassad i Moskva har kontaktat Sovjetregeringen och förberett den på Skylabs skrotregn så att de sovjetiska radaroperatörerna inte skall tro att de ser på sina skärmar är amerikanska projektiler.

Sydsvenska Dagbladet 1979.07.12

Skylab störta-
de vid 17.30-ti-
den på onsdagen i Indiska
Oceanen cirka
100 mil syd-
väst om den
australiska
staden Perth.
Huvuddelen av
satelliten slog
ned i havet.
Enligt rappor-
ter från Au-
stralien påträ-
fades småde-
lar även på
land.

Faran över "Som en meteorskur"

- Jag har aldrig sett något liknande. Det såg ut som en skur av meteoriter. Efter fem minuter kom ljudet - det lät som åska. Så beskrev en australisk meteorolog spökskeppet Skylabs sista sekunder.

En av de största skrotbitarna som slog ner utanför Australien beräknas ha vägt drygt två ton. Det

mesta av den 77 ton tunga rymdstationen brann upp under färden genom jordatmosfären. Mindre bitar spreds över ett stort område i Indiska oceanen. Ingen människa rapporteras skadad. På det amerikanska rymdhögkvarteret drog man en suck av lättnad.

Skylab skulle varit i omlopp yt-

terligare fyra år men blev ett fiasko i USA:s rymdhistoria.

Problem med störtande satelliter lär jordens befolkning tvingas vänja sig vid. Om en månad går den ryska Saljut 6 förmodligen in i jordatmosfären. Tusentals föremål kretsar i rymden och många ramlar ned förr eller senare.

Sista sidan

Indiska oceanen blev Skylabs grav

Australien klarade sig med en "hårsmån"

WASHINGTON (TT-Reuters) Den amerikanska rymdstationen Skylab slog ned omkring kl 17.30 svensk tid i Indiska oceanen något tusental kilometer väster om Australien, meddelade amerikanska rymdexperter en kvart efter nedslaget på onsdagskvällen.

Skylab gick in i atmosfären kl 17.10 och började brytas sönder. Stationen befann sig då över ön Scension i Sydatlanten, där en av de radarstationer som följde Skylabs sista varv finns.

Nära Australien

Banan löpte då "snett" över Atlanten från nordväst mot sydöst men själva nedfallet blev alltså på "uppvägen" sedan resterna av stationen rundat Sydafrika.

En talesman för den amerikanska rymdflygstyrelsen (Nasa) sade att de största bitarna av Skylab slog ned nära Australien. Det har beräknats att en av dem skulle väga drygt två ton.

De mindre bitarna, som de lossbrutna solpanelerna, spreds över ett stort område i södra Indiska oceanen. Men flertalet av dem brann upp innan de nådde havs-

ytan. Två tredjedelar av stationens 77 ton beräknades brinna upp under nedfärden genom atmosfären.

Delar på land

Enligt Nasa:s informationscentral i Washington hade rapporter mottagits om att fallande vrakdelar från Skylab siktats från tre platser i Australien.

Enligt rapporterna från Australien hade mellan 20 och 50 fallande vrakdelar siktats från Kalgoorlie-flygplatsen och andra rapporter om siktade vrakdelar inflöt från Perth, Esperance och Albany.

Runt 500 delar av Skylab överlevde återinträdet i atmosfären, vrakdelar som sammanlagt vägde mellan 20 och 25 ton.

Återstoden av Skylab förbrändes vid återinträdet i atmosfären.

Suck av lättnad

Men på Nasahögkvarteret i Washington drog man en suck av lättnad över att huvuddelen av stationen slagit ned i havet, uppenbarligen utan att någon människa kommit till skada.

På onsdagsmorgonen satte Nasa-tekniker genom en radiosignal stationen i rullning för att fördröja nedslaget något - annars kunde det ha inträffat på den amerikanska kontinenten.

Brinnande fragment

Nasatjänstemännen sade att

nedslagsplatsen var ca 1 000 km sydväst om Perth i Australien - på 43 grader sydlig bredd och 106 grader östlig längd.

På Kalgoorlie flygplats i västra Australien såg man mellan 20 och 50 brinnande fragment passera på himlen i riktning mot ett ökenområde bebott av australiska urinvånare.

Aven från flera andra städer i västra Australien och från flygplan i det australiska luftrummet kom rapporter om iakttagelser av förmodade Skylabfragment.

Som meteoror

Vic McGrath på en meteorologisk station i fiskehamnen i Esperance, 650 km sydöst om Perth, sade att det såg ut som en skur av meteoror i den australiska natten.

- Jag var i tjänst och gick ut för att spana. Ungefär 01.40 (17.40 svensk tid) såg jag fyra skarpa ljuspunkter som plötsligt bröts sönder i ett meteorregn.

- Jag har aldrig sett något liknande förut. Efter fem minuter kom också ljudet - det lät som åska, berättade McGrath för Reuters.

Deltagarna på ett "Skylabparty" i fiskehamnen såg också ljusfenomenen.

Till 1983

Skylab sändes upp den 14 maj 1973 och har varit bemannad av tre amerikanska expeditioner. Meningen var att stationen skulle

hålla sig kvar i omlopp runt jorden till 1983, men ovanligt hög solfläcksaktivitet ledde till att motståndet i rymden ökade. Därmed minskade Skylabs hastighet och dess bana blev allt lägre.

Den sovjetiska Saljut 6 är nu den enda rymdstationen i omlopp runt jorden. I denna vistas för närvarande två kosmonauter och så länge de är ombord är det ingen risk att stationen störtar - banan justeras vid behov. Om inte banan ändras kan Saljut störta i nästa månad.

Ovisst

Skylabs sista varv runt jorden följdes med spänning av de amerikanska rymdteknikerna med hjälp av 28 radarstationer jorden runt. Ända in i det sista var såväl tidpunkten som nedslagsplatsen ovisst - ändrade prognoser kom hela tiden.

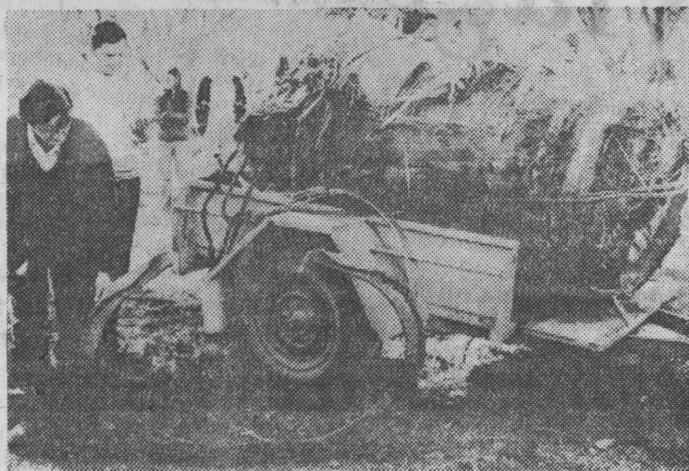
Enligt de beräkningar som gjorts i förväg väntades stationen brytas sönder i bitar av vilka de tio största skulle kunna väga över ett ton styck. Om en sådan bit träffat land skulle en 30 meter djup krater uppstått.

Men de kanske tusentalet småbitar som regnat över västra Australien tros inte ha vållat någon skada. Ännu ett par timmar efter sönderfallet hade inga rapporter kommit om bitar som verkligen slagit ned på jorden. Det man observerat är de ljussken som uppstår när fragmenten brinner upp i atmosfären.

Det australiska nattmörkret bröts igår av en rad lysande föremål - splitter från det störtande rymdlaboratoriet Skylab. Bilden är tagen vid staden Perth.

Varnas för Skylab- delar

Intresserat studeras vad som antas vara den största delen som är kvar av Skylab.

Radioaktiva!

PERTH (TT-Reuter). De hundratals människor som strömmat till sydvästra Australien för att hitta vrakdelar efter det havererade amerikanska rymdlaboratoriet Skylab varnades på fredagen av landets hälsovårdsminister för explosionsfarliga gasflaskor, radioaktiv strålning och för att gå vilse i öknen.

– Det är möjligt att några av vrakdelarna är radioaktiva och det kan därför vara ohälsosamt att handskas med dem, varnade hälsovårdsministern.

En talesman för USA:s rymdstyrelse, NASA, hävdade emellertid på fredagen att det enda radioaktiva ombord på Skylab är den lysande substansen i instrumentbrädan och i dockningsinstrumenten. De radioaktiva ämnena är endast farliga om de förtärs eller inandas, sade talesmannen. Man bör dock tvätta händerna om man handskats med delar från Skylab, menade NASA:s talesman.

Australiska polisen har redan tagit hand om en cylinder från rymd-

laboratoriet. Den är två meter lång men innehåller inga radioaktiva ämnen. En grupp amerikanska vetenskapsmän reser nästa vecka till Australien för att undersöka vrakdelarna och fråga ut de vittnen som såg Skylab falla mot marken.

Under tiden invaderas västra Australien av fler och fler skattsökare. Hotellen är redan fullbokade och flera resebyråer har arrangerat utflykter till området under helgen. Polisen varnar alla mot att gå för långt bort från sina bilar.

– De här trakterna är ogästvänliga mot alla utom erfarna ökenvandrare och urbefolkningen, sade en polisman.

Vetenskapsmän kollar Skylab

PERTH (TT-Reuter) Amerikanska rymdvetenskapsmän har nu anlänt till Australien för att undersöka de delar av Skylab som fallit ner där.

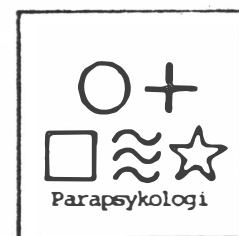
Gruppen som består av tre experter och två tjänstemän från utrikesdepartementet skall under de närmaste veckorna intervjua personer som såg rymdlaboratoriets flammande förstörelse på natten i onsdags över västra Australien.

SDS 1979.07.17

MED DESSA PRESSALSTER avslutar vi bevakningen av "skrot från rymden". Nästa liknande stort föremål som beräknas störta är ryska SALJUT. Om inget oförutsett inträffar kommer vi dock ej att bevaka den händelsen.

RED.

Dina biorytmer

Tänk efter: har dagen varit tung? Eller har du kanske tvärtom känt dig i bättre form än på länge..?

Alla upplever vi då och då hur vissa dagar känns sega och tunga - medan andra går som en dans.

Och skall man tro läran om biorytmer, så är detta ingen tillfällighet.

Enligt biorytm- läran är det helt naturligt att alla människor pendlar mellan positiva och negativa dagar.

Många människor tar läran om biorytmer på fullt alvar. I t ex Japan och USA tar många seriöst på lären om biorytmer. Bl a flera stora företag.

Ett japansk företag med 5000 anställda låter sina anställda bli lediga under extrema riskdagar. Ett amerikanskt företag, har tagit hänsyn till arbetarnas biorytmer i 12 år. Och så här säger skyddsombudet om den åtgärden: - Vi har minskat olycksfallsfrekvensen med 60%.

På det här företaget gjorde man så, att då arbeterna befann sig " i en dålig rytm, " flyttades de från riskjobben till enklare uppgifter.

Det finns också läkare som tar hänsyn till biorytmer. De vägrar behandla någon patient innan de fastställt hans eller hennes biorytmer.

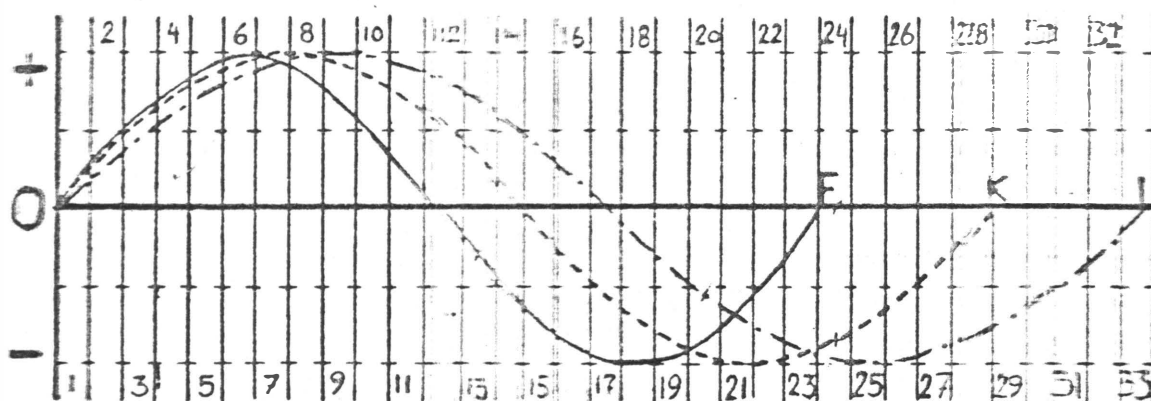
Redan i början av 1900-talet kom två forskare - helt oberoende av varandra - fram till att alla människor styrs av tre olika rytmer: en fysisk, en känslomässig och en intellektuell.

Enligt deras rön hade den fysiska rytmen en "omloppstid" på 23 dagar, den känslomässiga på 28 och den intellektuella på 33 dagar.

Den dag vi föds startar samtliga tre rytmer från noll. De följer sedan en s k sinuskurva - d v s, topparna är lika höga som dalarna. (Se skiss)

När kurvan befinner sig över mitt-linjen är dagarna positiva. Under linjen är de negativa. Eftersom kurvorna har olika lång "omloppstid" följer de inte varandra. Men med jämna mellanrum inträffar det att alla tre kurvorna är i topp. Det är en sådan dag som det mesta går oss väl i händer - om man får tro den här läran.

Följaktligen träffas kurvorna ibland också i bottenläge. Det är dom dagarna som är sega och tunga. Be absolut mest kritiska dagarna är när kurvorna skär mittlinjen. Det sker, (som framgår om du studerar skissen) två gånger per "omloppstid".

- Fysiska rytmen: (Kurva F)
 --- Känslomässiga rytmen: (Kurva E)
 - · - Intellektuella rytmen: (Kurva D)

Så här räknar du ut dina egna biorhythmer

Följ de här tabellerna så går det lättare

Steg 1. Din nuvarande ålder.	 år x 365	=
Steg 2. Antal dagar från din senaste födelsedag fram till idag.	Dag/mån - dag/mån	=
Steg 3. Antal skottdagar sedan det år du föddes. Se tabellen!	Räkna hur många skottdagar du levt	=
Steg 4. Addera de tre talen till höger.	Summa.	+
Steg 5. Sätt in summan vid varje A i tabellerna nedan. Summan är lika med det antal dagar du levt fram till dagens datum.		
Skottår 1900 40 04 44 08 48 12 52 16 56 20 60 24 64 28 68 32 72 36 76 Räkna en dag för varje år du upplevt.	Fysiska rytmen A : 23 = Resultatet av divisionen sätts in vid B. (Obs! Enbart siffrorna före decimalkommat! B x 23 = C Resultatet av multiplikationen dras från talet A. A - C = Så många dagar har gått i din fysiska period. Leta upp punkten på diagrammet!	
Känslomässiga rytmen. A : 28 = Resultatet av divisionen sätts in vid B. (Obs! Enbart siffrorna före decimalkommat! B x 28 = C Resultatet av multiplikationen dras från talet A. A - C = Så många dagar har gått i din känslomässiga period. Leta upp punkten på diagrammet!	Intellektuella rytmen. A : 33 = Resultatet av divisionen sätts in vid B. (Obs! Enbart siffrorna före decimalkommat! B x 33 = C Resultatet av multiplikationen dras från talet A. A - C = Så många dagar har gått i din intellektuella period. Leta upp punkten på diagrammet!	

Dansk geolog söker bevis för organiskt liv

KÖPENHAMN (AP) Den danske geologen dr Peter Kappel kommer inom kort att ansluta sig till en grupp amerikanska forskare för att försöka hitta beviset på att organiskt liv existerade på jorden för 3,8 miljarder år sedan eller 500 miljoner år tidigare än vad man tidigare trott.

Dr Kappel vid det geologiska institutet vid Köpenhamns universitet sade på tisdagen att han informerats av Max Plancks institut i Västtyskland att man funnit tecken på organiskt liv i vissa av världens äldsta stenar som han samlade in för institutets räkning på Grönland 1976.

- Institutets upptäckt av två speciella kolväten gör att man med 99 procents säkerhet kan fastslå att det fanns organiskt liv på Grönland för 3,8 miljarder år sedan.

Fram till nu har man trott att organiskt liv för första gången existerade för 3,3 miljarder år sedan. Upptäckten på Grönland innebär att organiskt liv redan fanns bara 700 miljoner år efter det att jorden bildades för 4,5 miljarder år sedan.

SDS 1979.06.28

Märklig förändring av havsytan

SDS
1979.06.14

Måndagen den 21 maj vid ön Kuggören utanför Hudiksvall:

Plötsligt började havsytan höjas och sänkas var tolfte minut. Som mest uppmättes nivåskillnader på drygt 120 centimeter!

Ingen vet varför det hände. Hydrologerna på SMHI försöker försiktigt gissa på någon passerande väderfront - men den 21 maj var det inte dåligt väder vid Kuggören. . .

- Under mina sextio år h rute har jag aldrig upplevt något liknande, säger en förbryllad fiskare, Lars-Erik Åslund på Kuggören.

Sven Lundgren, som är lotsplatschef i Hudiksvall har skrivit till Sjöfartsverket i Norrköping för att få en förklaring på fenomenet vid Kuggören. Sådana här plötsliga förändringar av vattenståndet kan bli en allvarlig fara för sjöfarten - speciellt i trånga, grunda passager.

- Det kan ha varit någon passerande väderfront, tror Leif Nyberg, statshydrolog på Sjöfartsverket.

Men i fallet Kuggören är det svårt att tro på väderförändringar. En teori går ut på att avlägsna jordskalv kan påverka Östersjöns vattenstånd.

Norrlandskusten har fått kännas vid liknande förändringar förut, fastän inte lika stora. Längre söderut förekommer stora nivåförändringar i samband med oväder.

Skånerekordet i ovädersförändringar av vattenytan har Ystad. Den 18 oktober 1967, i en höststorm utan like, låg vattenytan 125 centimeter över normalt. Dagen innan var nivån 45 centimeter lägre än normalt - en förändring på 170 centimeter.

STENEN VAR EN - MÅNE!

ATLANTA, GEORGIA (KvP-AP) Astronomen Richard M Williamon skulle passa på och titta på asteroiden Melpomene (en liten obetydlig stenkulpa som rör sig kring solen)

när den passerade förbi en klar stjärna den 11 december.

Jodå, han såg något som passerade förbi stjärnan.

Senare fick han veta att astronomen i Washington, D C också sett asteroiden då den passerade förbi stjärnan. Det var bara det att när man jämförde banorna, så visade ddt sig att asteroiden omöjligen kunde

ha setts i Georgia.

Slutsats: Richard Williamon hade i stället sett en måne, som följde med asteroiden. Därmed har den första asteroiden med måne konstaterats.

Asteroiden Melpomene upptäcktes i mitten av 1800-talet. Den nya månen, som måste vara oerhört liten, har ännu inte döpts.

KvP. 25/6-79

Fem blixtar i timmen

Frekvensen av blixot och dun- der i Skåne ligger över genomsnittet hittills i juli, säger åskforskaren, professor Stig Lundquist i Vitemölla. Man har registrerat fem s k blixotstörningar per timma i genomsnitt. I ett alltmera datoriserat samhälle är dessa störningar ett växande problem.

Sidan 8

SDS 1979.07.17

Dialog

Skånska datorer illa ute i juli

- Goddag, professor Stig Lundquist i åskspaningshögkvarteret vid Vitemölla, hur har den skånska åksäsongen artat sig hittills i sommar?

- Jo . . . ja, saken är den att vi numera följer nya tankebanor. Jag kanske får redovisa dem innan vi kommer till siffrorna.

Förr räknade man åskdagar med ledning av meteorologernas rapporter om åskmuller. Men saken är den att om man befinner sig på exempelvis 20 kilometers avstånd från blixten tar det en minut för ljudet att nå fram, och redan det gör åskregistreringen en smula osäker. Om avståndet till blixten är större än så är sannolikheten för att man skall uppfatta åskan med örats hjälp mindre - ljudvågorna böjer nämligen av uppåt på ett visst avstånd. Man kan se blixtnar men inte höra ett dyft, det vet vi ju.

Då finns det bättre mått att mäta med.

Sedan cirka 20 år använder vi oss av blixträknare och är pionjärer på det. Med hjälp av antenner förstärkare och räkneverk mäter vi antalet blixtnedslag och har registrerat 1 1/2 blixtnedslag (om man nu får tala om en halv blixtnedslag) per kvadratkilometer och år i Skåne mot kanske tredjedelen i nordliga delar av landet. Medeltalet för landet ligger på 1.

Med hjälp av den fina nya elektroniken har vi numera tillgång till ett material som föranlett oss att indela i åskdagar, blixtdagar och sk blixstörda dagar.

Sommarstatistiken för Skåne hittills i år är då denna: i juni månad 2 åskdagar, 6 blixtdagar och - alla dagar blixstörda i genomsnitt två gånger i timmen. För halva juli har vi registrerat 3 åskdagar, 9 blixtdagar och alla 14 dagarna blixstörda

- fem gånger i timmen!

Och detta med de många blixstörningarna är något mycket intressant i dag eftersom samhället blivit alltmera datoriserat. Datorerna räknar fel som följd av störningarna. Ett spänningsfall till följd av en störning kan ge en felsignal som betyder att en nolla blir en etta - eller tvärtom.

Det finns ju datorer överallt, och så snart man drar lite ledningar tjänstgör dessa som antenner. Vi skall försöka få ordning på störningarna genom ett nordiskt samarbetsprojekt och med hjälp av just datorer. Helt enkelt ringa in dem.

- Är sommarens skånska åksiffror normala, eller . . . ?

- Man kan säga att juli ligger onormalt högt.

- Något speciellt vi skall be allmänheten hålla ögonen på? Kulblixtnar?

- Ja, en kulblixtnar skulle jag själv gärna vilja se någon gång.

- Några goda råd denna oroliga månad?

- Bara de vanliga. Att inte ställa sig under ensamstående träd. Att jorda TV-antennen om den sticker kraftigt upp över omgivningen. Att gå in i bilen och sätta sig om det är tio sekunder eller mindre mellan blixtnar och muller.

KA

MAFALDA

